

Об'єктом дослідження є еколого-економічна оцінка негативного впливу підприємств будівельної галузі на довкілля. Предметом дослідження є еколого-економічні відносини, що виникають між підприємствами будівельної галузі, іншими суб'єктами господарювання, органами місцевого самоврядування та населенням із приводу запобігання, усунення й компенсації соціальних та економічних наслідків забруднення навколишнього природного середовища.

Методичною основою дослідження є положення економічної теорії, економіки природокористування та охорони навколишнього середовища, сучасні концепції сталого розвитку, науковий доробок вітчизняних та зарубіжних учених з питань оцінки еколого-економічних збитків. Для вирішення поставлених завдань у дисертації були використані такі методи наукового дослідження: системно-структурний аналіз – для визначення сутності та формалізації структури еколого-економічних збитків; порівняння та групування – при дослідженні еколого-економічних збитків від впливу будівельної галузі на довкілля; економіко-математичні методи – при оцінюванні взаємозв'язку еколого-економічних збитків та обсягів будівельного виробництва; прогнозування – при визначенні ймовірних еколого-економічних збитків у майбутньому при будівництві житла.

ІНТЕРИМ-ПІДПРИЄМНИЦТВО У ЦИФРОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Білик В.В., к.е.н., доцент

Київський національний торговельно-економічний університет

Початок ХХІ ст. характеризується бурхливим розвитком нового формату економічних відносин, який називають цифровою економікою, де основними засобами виробництва стають цифрові дані і яка базується на інформаційно-комунікаційних та цифрових комп'ютерних технологіях. Під цифровою, або інтернет-, веб-економікою також розуміють виробництво, продаж і постачання продуктів за допомогою комп'ютерних мереж. Цифрова економіка вважається найважливішим чинником економічного зростання та запорукою формування нової якості життя, а процес цифровізації господарської діяльності розглядається як пріоритетний напрямок інноваційного розвитку та інструмент забезпечення стратегічних конкурентних переваг бізнес-систем будь-якого ієрархічного рівня [1, 2, 3].

Такі тенденції суттєво трансформують ринок праці, пред'являючи нові вимоги до професійних компетенцій працівників, призводять до кардинальних змін в характері та принципах організації праці і створення доданої вартості, а також до нового розподілу прав власності та появи нових бізнес-моделей підприємницької діяльності.

Як показали дослідження, новою формою для малого та середнього підприємництва в умовах цифрової економіки можна вважати інтерим-підприємництво, що передбачає тимчасову зайнятість та/або виконання разових цільових замовлень клієнта на виробництво та/або продаж робіт/товарів/послуг

з використанням посередництва інтернет-площадок різних бізнес-агрегаторів, що здійснюються на постійній основі. Термін походить від лат. «interim» – проміжний, або «ad interim» що означає тимчасово виконувати обов'язки.

Схематично зміст економічних відносин у форматі інтерим-підприємництва показано на рис. 1.

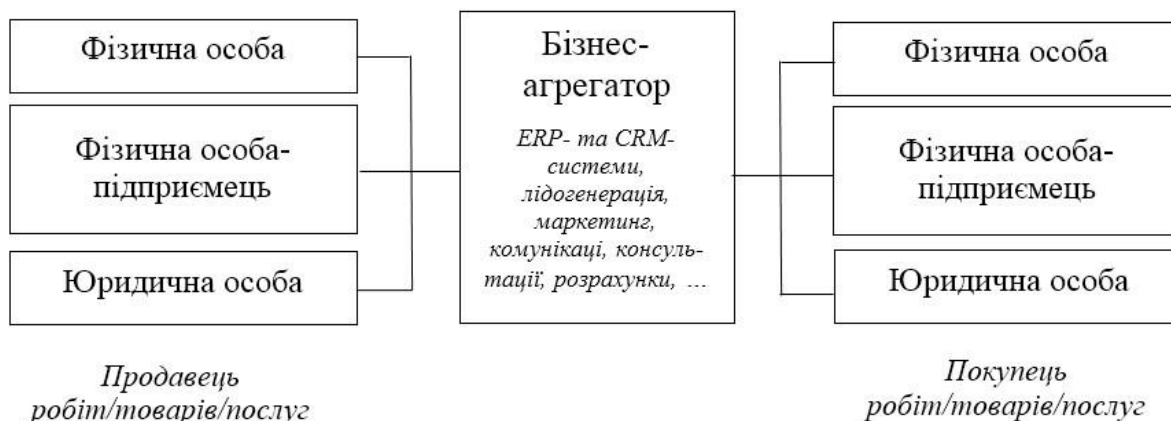

Рис. 1. Формат інтерим-підприємництва

Центральною і необхідною ланкою такої «екосистеми інтерим-підприємництва» виступають бізнес-агрегатори, що формуються як реалізовані інвестиційні проекти великих підприємницьких структур в одній або декількох галузях економіки або як незалежні стартапи. Вони з'єднують самостійних економічних агентів – виробників і споживачів на основі спеціальної інфраструктури, як правило, пов'язаної з використанням мережі Інтернет. Така співпраця значно підсилює попит і пропозицію, зменшує постійні, транзакційні, логістичні, маркетингові витрати, збільшує репутаційні активи суб'єктів інтерим-підприємництва, в результаті чого формується усталена якість та конкурентоспроможна ціна їх продукту.

В Україні вже працює значна кількість міжнародних та вітчизняних бізнес-агрегаторів моно- або багатопрофільного характеру – у сфері ритейлу, транспортних перевезень, фінансів, туризму, аренди нерухомості та великої кількості інших видів послуг (наприклад, Uber, Vlablacar, Приват24, маркетплейси Rozetka та Prom.ua, Кабанчик, Booking, TripMyDream та ін.).

Формат інтерим-підприємництва об'єктивно затребуваний у підприємців робочих професій, але буде актуальним і на ринку управлінських та послуг інших професіоналів. Прикладом тому розвиток інтерим-менеджменту – оперативного практичного рішення бізнес-проблем шляхом залучення в організацію досвідчених висококваліфікованих керівників вищої ланки на короткий термін, які вирішують всередині організації конкретні управлінські завдання в стислі терміни. Інтерим-менеджер входить в структуру оперативного управління і залишає організацію після досягнення цілей проекту тимчасового управління [4].

Для можливостей сталого розвитку інтерим-підприємництва необхідно відповідне економіко-правове забезпечення з боку держави. Особливої уваги потребує нормування економічної активності з боку самозанятих фізичних осіб, які за певних причин (наприклад, непостійний, сезонний дохід, який характерний для інтерим-бізнесу) не реєструють свій статус особи-підприємця, знижують рівень свого соціального захисту та створюють умови для розвитку тіньового сектору. Один з шляхів виходу з ситуації – розвиток інституту купівлі регіональних підприємницьких патентів з використанням компетенцій бізнес-агрегаторів.

Література:

1. Коляденко С.В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні і у світі // Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2016. № 6. С. 105-112.
2. Ляшенко В.І., Вишневецький О.С. Цифрова модернізація економіки України як можливість проривного розвитку: монографія / НАН України, Ін-т економіки промисловості. Київ, 2018. 252 с.
3. Соколова Г. Б. Деякі аспекти розвитку цифрової економіки в Україні // Економічний вісник Донбасу № 1(51), 2018. С. 92-96.
4. Інтерим менеджмент новая технология использования управленческого ресурса. URL: <http://interim-management.com.ua>.

ВИБІР ПАРАДИГМИ, ЯКОЇ НЕОБХІДНО ДОТРИМУВАТИСЯ ПРИ ОПИСІ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ПІДПРИЄМСТВА

*Блага В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В нинішніх умовах сучасної української економіки, багато підприємств зіштовхуються в процесі свого розвитку з визначеними проблемами і труднощами економічного характеру. Це обумовлено нестабільністю економічної ситуації в Україні. Дійсно, дуже складна економічна обстановка характеризується типовими проблемами для сучасного етапу переходу до світових стандартів господарювання і загальною фінансовою нестабільністю.

Інформація про потенційну нестабільність зовнішнього середовища, як правило, найменш повна і достовірна, оскільки неможливо з досить високим ступенем точності пророчити імовірність появи різних форс-мажорних обставин. Прикладами тому можуть служити раптово виникаючі кризові стани на фінансових ринках, що негативно позначилися на фінансовому положенні України. Також, як показує досвід, політичні особливості України мають дуже щільний зв'язок з економічним життям країни.

Дуже часто неможливо відразу розпізнати точки, в яких закінчується одна і починається інша фаза життєвого циклу підприємства.